

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.063/2014/3.szám

A Kúria a dr. Nagy József ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nyudíjbiztosítási alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 2.M.499/2013. szám alatt indított és a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. október 24. napján kelt 2.M.499/2013/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.499/2013/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes - a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 36/A. § (1) bekezdés c) pont cb) alpontja alkalmazásával - elutasította a felperesnek a rokkantsági nyugdíj iránti igénybejelentését, mert a keresete legalább 30%-kal nem alacsonyabb az egészségkárosodását megelőző keresete havi átlagánál.

A másodfokú társadalombiztosítási szerv az elsőfokú határozatot

helybenhagyta. A határozat indokolása szerint a felperes 51%-os egészségkárosodása 2002. január 10-től áll fenn, ezért a keresetcsökkenést ezen időpontot megelőző négy naptári hónapra vonatkozó keresete, jövedelme havi átlagához viszonyítva kellett vizsgálni. Időrendben visszamenőlegesen azokat a naptári hónapokat kellett figyelembe venni, amikor a felperesnek a rehabilitációs járadékról szóló 2007. évi LXXXIV. törvény 1. § c) pontja szerinti keresete, jövedelme volt. A felperes által 2001. szeptember 15. és 2002. január 31. között igénybe vett táppénzellátás nem nyugdíjjárulék köteles ellátás, ezért azokat a hónapokat, amikor a felperes a táppénzen kívül más „keresettel” nem rendelkezett, nem lehetett figyelembe venni. A felperes 2001. június hónapban 40.000 forint munkabérben, júliusban 40.000 forint munkabérben, augusztusban 34.667 forint munkabérben és 4267 forint betegszabadságra járó díjazásban, szeptember 1. és szeptember 15. között 14.933 forint betegszabadságra járó díjazásban részesült, a négy hónap valorizált kereseteinek átlaga 68.707 forint, ezen összeg 70%-a 48.095 forint, ami 30%-kal nem kevesebb, mint az ellátás kezdő hónapjában elért keresetének összege (50.000 forint), ezért az elsőfokú szerv helytállón döntött az igény elutasításáról.

A felperes keresetében a társadalombiztosítási határozat felülvizsgálatát azért kérte, mert az átlagkeresetét a 2001. júniustól augusztusig elért keresetek alapján, a betegszabadságra járó díjazás figyelmen kívül hagyásával, vagy a 2001. május és augusztus közötti havi keresetei alapján - a Tny. erre vonatkozó technikai szabálya hiányában - a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 152. §-a alkalmazásával kellett volna megállapítani.

A munkaügyi bíróság a másodfokú társadalombiztosítási határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. A bíróság az Mt. 152. §-ának analógia útján való alkalmazására vonatkozó felperesi álláspontot nem osztotta és megállapította azt is, hogy a betegszabadságra kifizetett távolléti díj nyugdíjjárulék köteles, ezért a betegszabadságon töltött napokat az alperesnek a kereset havi átlagának számításakor figyelembe kellett vennie. A bíróság a társadalombiztosítási határozatokat - a megsértett jogszabályi rendelkezés megjelölése nélkül - azért helyezte hatályon kívül, mert a 2001. június és szeptember közötti havi átlag meghatározása helytelen számítási metodika alapján történt. Az alperesnek iránymutatásként azt írta elő, hogy a havi átlag meghatározásakor az osztószám megállapításánál 2001. szeptember hónapban kizárólag a betegszabadságon töltött napokat vegye figyelembe, a táppénzes állomány időtartamát, illetve egyes napjait pedig hagyja figyelmen kívül.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte a Tny. 36/A. § (1) bekezdés c) pont cb) alpontja megsértésére hivatkozva. Álláspontja szerint a bíróság a határozatokat téves jogértelmezés eredményeként helyezte hatályon kívül és írta elő, hogy 2001. szeptember hónapban osztószámként csak azokat a napokat veheti figyelembe, amikor a felperesnek járulékalapot képező jövedelme volt. A Tny. vitatott szabálya nem átlagkeresetről, hanem négy naptári hónapra vonatkozó kereset havi átlagáról rendelkezik, amely nem azonos a havi átlagkeresettel.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Tny. 36/A. § (1) bekezdés c) pont cb) alpontja a perbeli időszakban rokkantsági nyugdíjra - egyéb feltételek mellett - azt az igénylőt jogosította, akinek az egészségkárosodás következtében az Rjtv. 1. §-ának c) pontja szerinti keresete, jövedelme legalább 30 százalékkal alacsonyabb az egészségkárosodást megelőző négy naptári hónapra vonatkozó keresete, jövedelme havi átlagánál.

Az Rjtv. 1. § c) pontja keresetként, jövedelemként definiálja azt a járulékalapot képező jövedelmet, illetve azt a járulékalapot, amely után a Tbj. alapján nyugdíjjárulék fizetési kötelezettség áll fenn. A Tny. végrehajtásról szóló 168/1997.(X.6.) Korm rendelet (Kr.) 18/B. § (2) bekezdése pedig kimondja, hogy „a Tny. 36/A. § (1) bekezdés cb) alpontjában (...) meghatározott jogosultsági feltétel vizsgálata során az a négyhavi, járulékalapot képező tényleges jövedelem, illetőleg járulékalap vehető figyelembe, amely után - a járulékfizetési felső határ figyelmen kívül hagyásával - nyugdíjjárulék-fizetési kötelezettség állt fenn, majd e kereset, jövedelem összegét el kell osztani négygyel. Az így számított havi átlagot kell a folyósítás kezdő napját magában foglaló hónapban ténylegesen elért (kifizetett) kereset, jövedelem összegével összehasonlítani.

A fenti rendelkezések egybevetéséből az következik, hogy a négy naptári hónapra vonatkozó kereset, jövedelem havi átlagát a nyugdíjjárulék alapot képező keresetek, jövedelmek összeszámításával kell elvégezni úgy, hogy osztószámot a hónapok száma (négy) képez. A szabályozás - a munkaügyi bíróság értelmezésével ellentétben - a kereseti korlát vizsgálata során naptári napok szerinti számítást nem ír elő, ugyanakkor a társadalombiztosítási határozatokban alkalmazott, adott esetben a

törvény szerinti átlag jelentős torzítására vezető számítási mód alkalmazására sem ad lehetőséget.

Az ismertetett rendelkezések helyes értelmezése alapján a felperes a Tny. 36/A. § (1) bekezdés c) pont cb) alpontja szerinti, négy naptári hónapra vonatkozó keresete, jövedelme havi átlaga azon hónapok figyelembe vételével határozandó meg, amelyekben a teljes naptári hónapokra vonatkozóan rendelkezett nyugdíjjárulék-köteles keresettel, jövedellel. Ez azt jelenti, hogy az alperes a fenti szabályozással ellentétesen vette figyelembe a felperes 2001. szeptember havi kereseteként a csupán fél hónapra kifizetett betegszabadságra járó díjazást és számította ki a négy hónapra vonatkozó kereseti, jövedelmi átlagot három és fél hónap nyugdíjjárulék-köteles kereset, jövedelem alapul vételével.

A munkaügyi bíróság a fentiektől eltérő, helytelen jogértelmezés eredményeként, érdemben azonban helytállóan döntött a határozatok hatályon kívül helyezéséről, ezért a Kúria a jogerős ítéletet - az indokolás módosításával és a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta. Az alperesnek az új eljárásban a Tny. 36/A. § (1) bekezdés c) pont cb) alpontja szerinti feltétel vizsgálata során a 2001. szeptember havi keresetet figyelmen kívül kell hagynia, amennyiben a felperes 2001. május hónapra rendelkezik nyugdíjjárulék-köteles jövedellel, a havi átlag számításánál a május havi keresetet kell figyelembe vennie.

A felperes költségigényt nem terjesztett elő, ezért a Kúria a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján e tárgybán mellőzte a határozathozatalt.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.

Budapest, 2014. november 10.

Dr. Zánthy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő